

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach IV. Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Alicja Wiśniewska
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Krysiuk

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2014 r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z powództwa **K. P.**

przeciwko Urzędowi Gminy B.

o uchylenie kary porządkowej

Uchyła karę porządkową upomnienia udzieloną powódce **K. P.** w dniu 11 marca 2014 r.

SSR Alicja Wiśniewska

UZASADNIENIE

K. P. w pozwie wniesionym przeciwko Urzędowi Gminy B. domagała się uchylenia udzielonej jej kary upomnienia oraz zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

Argumentowała, iż udzielenie jej kary upomnienia było bezpodstawne i stanowiło potraktowanie jej nierówno w stosunku do innych pracowników. Wskazała, iż w dniu 28 lutego 2014r., w godzinach pracy, udała się służbowo do banku celem odprowadzenia gotówki z kasy (...) pochodzącej z opłaty skarbowej, jak również celem złożenia przelewu bankowego albowiem zaistniała konieczność złożenia takiego przelewu. Wyjście to miało wyłącznie charakter służbowy. Natomiast fakt spotkania przez powódkę podczas drogi z banku jej dziecka z babcią nie zakłócił tej drogi.

Powódka nie odnotowała wyjścia do banku w książce wyjść albowiem od momentu zatrudnienia w Urzędzie nie dokonywała takich wpisów odnośnie wyjść służbowych, nie robili tego również inni pracownicy Urzędu Gminy.

Pozwany Urząd Gminy B. w odpowiedzi na pozew wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu.

Powołując się na regulamin pracy obowiązujący w Urzędzie wskazał, iż w dniu 28 lutego 2014r. powódka samowolnie, nie uzyskując zgody przełożonego ani też nie wpisując się do książki wyjść opuściła stanowisko pracy. Była widziana przez Wójta Gminy B. w parku wraz z jej dzieckiem i babcią dziecka, i nie znajdowała się na odcinku drogi pomiędzy bankiem a Urzędem Gminy. W chwili spacerowania po parku z pewnością nie wykonywała swoich obowiązków pracowniczych.

Sąd Pracy ustalił, co następuje:

K. P. pozostaje zatrudniona w Urzędzie Gminy B. od dnia 11 kwietnia 2012r. na stanowisku młodszego referenta (dowód: umowy o pracę k.15, 22 części B akt osobowych powódki). W ramach obowiązków służbowych pracodawca powierzył jej pobór opłaty skarbowej oraz odprowadzanie opłaty skarbowej do banku, raz w tygodniu, w każdy piątek tygodnia oraz w ostatni dzień miesiąca (dowód: zakres obowiązków k.17 części B akt osobowych powódki, zeznania świadków A. S. k.81v-82, W. C. k.82-82v, zeznania powódki k.83).

K. P., podobnie jak jej poprzedniczka A. S. wychodząc do banku celem wpłacenia gotówki uzyskanej z opłaty skarbowej informowała pracowników Referatu (...); nie zwracała się do przełożonego o udzielenie pozwolenia na wyjście. Nie wpisywała również wyjść służbowych do ewidencji wyjść prowadzonej w Urzędzie Gminy. Inni pracownicy (...) wychodząc służbowo w godzinach pracy nie odnotowywali tego faktu w ewidencji wyjść, obowiązku tego nie dopełniały m.in. pracownicy sekretariatu, które codziennie, w godzinach pracy wychodziły z (...) celem nadania korespondencji (dowód: zeznania świadków A. S. k.81v-82, W. C. k.82-82v, zeznania powódki k.83, ewidencja wyjść).

W dniu 28 lutego 2014r. (piątek) K. P., jak co tydzień udała się do banku celem odprowadzenia opłaty skarbowej oraz złożenia przelewu. O swoim wyjściu poinformowała pracowników Referatu (...), nie wpisała wyjścia do ewidencji wyjść. W drodze powrotnej z banku spotkała swoje dziecko wraz z babcią i przebyła z nimi pewien odcinek drogi (dowód: zeznania świadka W. C. k.82-82v, zeznania powódki k.83).

W dniu 11 marca 2014r. pracodawca udzielił K. P. kary upomnienia za samowolne opuszczenie stanowiska pracy w dniu 28 lutego 2014r. Wskazując, iż w dniu 28 lutego 2014r., około godz.13.15 była widziana, gdy spaceruje po rynku w B.. W tym czasie nie załatwiała spraw służbowych i nie wpisała wyjścia do książki wyjść, tym samym samowolnie opuściła stanowisko pracy (dowód: zawiadomienie o zastosowanej karze porządkowej k.31 część B akt osobowych powódki).

W sprzeciwie od kary upomnienia K. P. wniosła o jej uchylenie wskazując, iż jej wyjście w dniu 28 lutego 2014r. miało charakter służbowy albowiem udała się ona do banku celem złożenia przelewu oraz wpłacenia gotówki z opłaty skarbowej. W drodze powrotnej spotkała syna z jego babcią ale nie zakłóciło to jej powrotu do pracy. Wskazała ponadto, iż od czasu zatrudnienia w Urzędzie nie wpisywała swoich wyjść służbowych i nikt nie zwrócił jej na to uwagę (dowód: sprzeciw k.5).

W odpowiedzi na sprzeciw pracownika pracodawca poinformował o jego odrzuceniu (dowód: informacja z dnia 26 marca 2014r. w części B akt osobowych powódki).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo K. P. jako uzasadnione zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 108§1 kodeksu pracy za nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych, a także przyjętego sposobu potwierdzania przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy, pracodawca może stosować karę upomnienia lub karę nagany. Pracodawca ma swobodę decyzyjną w sprawie nałożenia kary regulaminowej, jednakże art.108 kodeksu pracy wymienia dwie przesłanki odpowiedzialności porządkowej, które musi wyczerpywać zachowanie pracownika – musi to być zachowanie bezprawne i niezgodne z ustalonym porządkiem, regulaminem pracy, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy bądź przepisami przeciwpożarowymi oraz zawinione. Wina jako przesłanka odpowiedzialności porządkowej wyraża się w świadomym – umyślnym lub nieumyślnym - wyborze przez pracownika określonego zachowania, niezgodnego z ustaloną organizacją i porządkiem pracy .

Jeśli zastosowanie kary porządkowej nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa, pracownik stosownie do art. 112 kp może w ciągu 7 dni od dnia zawiadomienia go o ukaraniu wnieść sprzeciw. O uwzględnieniu lub odrzuceniu sprzeciwu decyduje pracodawca po rozpatrzeniu stanowiska reprezentującej pracownika zakładowej organizacji związkowej.

Podstawą nałożenia na powódkę kary upomnienia był zarzut naruszenia przez nią regulaminu pracy Urzędu Gminy B., a mianowicie §8 ust. 2 pkt 1 regulaminu (przestrzeganie czasu pracy ustalonego w zakładzie pracy, w tym przestrzeganie zakazu oddalenia się z miejsca pracy bez zezwolenia przełożonego) oraz §16 ust. 2 regulaminu (opuszczenie i powrót do pracy w trakcie czasu pracy wymagają zarejestrowania przez przełożonego pracownika). Pozwany pracodawca nakładając na powódkę karę upomnienia dochował prawidłowego trybu jak i toku postępowania określonego przez przepisy prawa pracy - wysłuchał pracownika przed nałożeniem kary, powiadomił pracownika o nałożeniu kary upomnienia, poinformował o nieuwzględnieniu sprzeciwu w terminie wskazany przez ustawę.

Jednakże mimo wyczerpania trybu postępowania przy nałożeniu kary porządkowej, zdaniem Sądu nie można zgodzić się ze stanowiskiem pracodawcy, iż zachowanie powódki z dnia 28 lutego 2014r. wyczerpywało przesłanki określone w art. 108 kp – było zawinionym przez pracownika nieprzestrzeganiem przyjętego sposobu potwierdzania przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy, polegającym na samowolnym opuszczeniu pracy w celach prywatnych i nie odnotowaniu tego faktu w ewidencji wyjść.

Jak wynika z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków – A. S. i W. C., które to zeznania korespondują z twierdzeniami powódki, w dniu 28 lutego 2014r., powódka jak co piątek, będąc do tego zobowiązana przez pracodawcę, po godzinie 13.00 udała się do banku celem wpłacenia gotówki z opłaty skarbowej. Zdaniem Sądu kwestią poboczną jest to, czy zasadne było wykonanie w tym dniu przelewu, który został przez powódkę również złożony w banku, albowiem niezależnie od istnienia tego przelewu, powódka była zobowiązana udać się do banku celem odprowadzenia gotówki z opłaty skarbowej. Tak jak za każdym razem, o wyjściu poinformowała pracowników referatu, w którym pracowała. Taka praktyka obowiązywała od kilku lat, a przełożona powódki – Skarbnik Gminy, nigdy nie miała zastrzeżeń do jej wyjść do banku. Nie wymagała uzyskania uprzedniego pozwolenia jak również wpisywania się do książki wyjść. Podkreślenia wymaga, iż wyjścia służbowe do banku poprzedniczki powódki - A. S. wyglądały identycznie. W swoich zeznaniach A. S. wskazała, iż „...Była taka reguła, że pieniądze z tytułu opłaty skarbowej co piątek nosiłam do banku. Było to wyjście służbowe. Faktycznie co piątek nosiłam tą opłatę skarbową. Nie ma w książce wyjść adnotacji o moich wyjściach do banku, ponieważ było powiedziane, że ta książka wyjść jest do wyjść prywatnych, które należy odpracować. Ta zasada obowiązywała wszystkich. Za każdy razem kiedy w piątek wychodziłam do banku informowałam o tym i wywieszałam karteczkę. Informowałam o tym albo panią skarbnik albo koleżanki obok – W. S., H. M., z księgowości panią C.. Tylko informowałam, nie musiałam pozyskać pozwolenia na wyjście. W tym okresie kiedy pracowałam jako referent w kasie nie było zastrzeżeń, że informuję o wyjściu a nie uzyskuję pozwolenie na wyjście..” (k.81v). Potwierdziła to również świadek W. C., wskazując, iż do momentu udzielenia powódce kary upomnienia nie było obowiązku wpisywania wyjść służbowych do książki wyjść, zmieniło się to dopiero po incydencie z powódką. Analiza książki wyjść nie daje wątpliwości, co do prawdziwości zeznań tak świadków jak i zeznań powódki. Wynika z niej bowiem, że przez okres od 2008r. do czasu udzielenia powódce upomnienia były wpisane tylko trzy wyjścia służbowe, chociaż w istocie miały one miejsce codziennie albowiem pracownicy sekretariatu wychodziły codziennie celem wysłania korespondencji, faktu tego nie odnotowując.

W świetle zeznań świadków oraz zeznań powódki Sąd nie podzielił twierdzeń pozwanego, iż o obowiązku wpisywania wyjść służbowych do książki wyjść i potrzebie uzyskania na takie wyjście zgody bezpośredniego przełożonego, Wójt Gminy poinformował po objęciu urzędu. Jak wskazały przesłuchane w sprawie pracownicy (...), dopiero po ukaraniu powódki rozniosło się po Urzędzie, iż wyjścia służbowe należy wpisywać do książki wyjść. Takie wpisy zaczęły się pojawiać po dniu 28 lutego 2014r., natomiast wpis A. S. z dnia 28 lutego 2014r., jak przyznała, był wynikiem interwencji kadrowej.

Odnosząc się do zeznań Wójta Gminy B., iż w styczniu 2014r. podczas spotkania z Sekretarzem i Skarbnikiem Gminy zobowiązał ich do dbałości o przestrzeganie przez podległych pracowników przepisów dotyczących potwierdzania opuszczania pracy w czasie jej trwania, należy stwierdzić na podstawie ustaleń dokonanych w niniejszym procesie, iż Skarbnik Gminy od podległych pracowników nie egzekwowała przestrzegania tych przepisów. Dlatego też ewentualna odpowiedzialność powinna obarczać Skarbnika, nie zaś powódkę. Dodać należy, w oparciu o zeznania świadków, iż po udzieleniu powódce kary porządkowej przełożona pracowników Referatu (...) Skarbnik Gminy – poinformował

ich o obowiązku wpisywania wyjść służbowych do książki wyjść, nie wskazała natomiast na potrzebę uzyskania zgody przełożonego na takie wyjście.

Wobec ustalenia, wbrew twierdzeniom pozwanego, iż wyjście powódki w dniu 28 lutego 2014r. do banku nie miało charakteru samowolnego opuszczenia stanowiska pracy w celach prywatnych, zdaniem Sądu spotkanie przez powódkę jej syna wraz z babcią i przejście wspólnie pewnego odcinka drogi powrotnej do pracy nie uzasadnia zastosowania kary porządkowej, tym bardziej iż zarzut postawiony powódce i stanowiący podstawę zastosowania kary nie dotyczył niewłaściwego wykorzystania wyjścia służbowego lecz samowolnego wyjścia w celach prywatnych.

Końcowo zgodzić się należy z powódką, iż udzielenie jej kary porządkowej stanowi nierówne traktowanie pracowników pozwanego (...). Z okoliczności ustalonych w sprawie wynika bowiem, iż pracownice sekretariatu codziennie opuszczały miejsce pracy i wychodziły celem nadania korespondencji z (...). Faktu tego, do dnia 28 lutego 2014r. nie odnotowywały w ewidencji wyjść. Pomimo to, pozwany nie zastosował wobec nich żadnych instrumentów dyscyplinujących.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż udzielenie powódce kary porządkowej nie było uzasadnione i orzekł o jej uchyleniu.

SSR Alicja Wiśniewska